

La Humanitat

Any II : Núm. 229
Barcelona, dijous, 4 d'agost de 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

PARLAMENTARIES

IMPRESSIONS DE LA SESSIO DEL DIMARTS

La conjura estava jeta. Fracassada, a última hora, en Santiago Alba va voler encara fer-la triomfar. Però no li fou possible. La posició d'aquestes oposicions de dreta i de vells monàrquics i d'intel·lectuals, amb tanta intel·ligència com manca d'emoció, era aquesta:

La minoria catalana s'abstindrà, i explicarà el vot. Sorgiran algunes paraules dures i comprometedores. S'atacarà l'Estatut pels mateixos que el demanen. S'impugnarà la solució pels mateixos que el propugnen. Forçosament es crearà una situació difícil. Hi intervinem nosaltres: "Què és aquesta cosa que no vol ningú? A qui se serveix amb això?" El govern es trobarà compromès, sense sortida. El senyor Carner, en una actitud difícil. I d'aquí pot sortir-ne la crisi anhelada, esperada, perquè si aquest govern aprova l'Estatut i la reforma agrària, "¡adiós mis ilusiones!"

Un altre cop la conjura ha fracassat. El senyor Companys va ésser dur, concís, clar. Però va tenir l'habilitat de reservar els seus atacs més crudels a aquestes ambicions polítiques que aprofiten un problema de tanta responsabilitat històrica, per a fer-ne instrument de petites ambicions de banderia. Els seus paràgrafs contra el contingent de monàrquics que ara parlen de patriotisme i que no van protestar quan la monarquia enfonjava Espanya en el ludibri i en el menyspreu davant de tot el món civilitzat, van produir intensa emoció. Amb una dicció justa, meditant les paraules, perquè no fossin res més ni res menys que el que la necessitat política del moment requeria, va dir, a uns i altres, conceptes de gran volum amb un parlament emotiu i doctrinal alhora. La conjura va quedar tallada, ojejada. I van ésser inútils ja els esforços dels que hi entraven.

Hi havia hagut abans l'oratori càlida de Ventura Gassol, ben afortunada també, en un debut d'indubtable relleu.

El señor Azaña, en resumir, tingué unes paraules per als catalans d'un gran interès, que invitem a tothom a que les meditïn. Alba, Maura, Unamuno, etc., etc., van sortir del Congrés irritats, exasperats. Això vol dir alguna cosa. Els diaris de March ataquen avui violentament a Companys i Azaña, i volen agraviar a Gassol. Això també té un significat...

LLUCIA VINYES.

LA SEGONA ASCENSIÓ DEL PROFESSOR PICCARD

Si dona resultat aquesta ascensió, pensa fer-ne una tercera a les proximitats del Pol Nord magnètic

Zurich. — El professor A. Piccard està donant els darrers tocs a la seva cabina. Segons ha dit, el programa

El professor Piccard

científic serà més reduït que la vegada anterior i com els instruments es referiran únicament als raigs còsmics, a ells es requirirà principalment el laboratori. Com a conseqüència d'aquests i altres canvis, la sortida, que es farà amb algun vent, serà molt més fàcil, més agradable i menys perillosa.

Com que hi haurà menys instruments, l'espai que restarà a la cabina serà major.

Aquest vol ha estat finançat pel Patronat Nacional d'Investigacions Científiques de Bèlgica. L'ascensió està preparada per als primers dies d'aquest mes. Si el globus demostra que és capaç per als treballs d'investigació que es relacionen amb els raigs còsmics i que és absolutament segur,

BELLUGADISSA DE MONARQUICS

Una reunió a Biarritz, fracassada, per no anar-hi el Borbó

Farà cosa d'uns quinze dies, certs elements barcelonins declaradament monàrquics, varen rebre des de Madrid, una lletra per la qual se'ls indicava la conveniència que es trobessin un dia determinat a Biarritz, on hi hauria l'ex-rei d'Espanya i significats polítics de la Dictadura. Allí, el duc de Maura, organitzador, segons sembla, d'aquesta reunió, els rebria i es procediria a un canvi d'impressions sobre el moment polític actual a Espanya i la qüestió de l'Estatut de Catalunya.

Per tal d'esbrinar el que hi hagués de cert en aquesta qüestió, ens hem adreçat a un conegut polític que en caure la monarquia va retirar-se de la vida pública, però que per les seves relacions podia estar assabentat de l'ocorregut.

—Es cert que s'han tramès aquestes lletres encara que jo no n'he rebuda cap, potser perquè el meu monarquisme els sigui sospitós. Ja fa temps que es ve parlant, per part d'alguns monàrquics voluntàriament exiliats, d'adreçar a l'opinió un manifest francament anti-republicà i favorable a la tornada de la monarquia, i és probable que aquesta projectada reunió de Biarritz estigués relacionada amb aquest intent. Les maniobres, prop de la frontera, de certs polítics catalans que ocuparen alts càrrecs quan la Dictadura i de certs aristòcrates madrilenys que van i vénen d'Hendaya a París, fan creure que de la reunió de Biarritz en sortiria un acord que jo crec perfectament estèril. Però aquesta reunió no ha tingut lloc.

—Per quins motius?

—Sembla que es va rebre un avis suspensiu-la. Les causes d'aquesta suspensió són dues: En primer lloc pot haver-hi hagut alguna indicació del Govern francès, al qual no hauran piagut aquestes concentracions al damunt de la frontera, i degut a aquestes indicacions el Borbó no ha anat a Biarritz. El segon motiu és, segurament, la poc favorable acollida que han tingut aquestes lletres. Molts monàrquics de Madrid i de Barcelona, no creient amb il·lusòries restauracions, s'han negat a desplaçar-se.

—Així, doncs, l'intent ha fracassat...

—No ho sé. Em consta que ahir, a Evian-les-Bains, el Borbó i la seva "camarilla", va rebre uns quants incondicionals espanyols.

—N'hi havia de catalans?

—Ho dubto, perquè els Montseny i Viver estan encara agraviats amb l'ex-rei pel fet que aquest no els hagués convidat als funerals de la seva tia celebrats a París.

No hi ha hagut, doncs, "conspiració" a Biarritz. I si n'hi ha hagut a Evian, ha estat molt de via estreta.

des del punt de vista aeronàutic, organitzarem una tercera ascensió.

El globus sortirà aleshores de la badia d'Hudson, a Amèrica, a les proximitats del Pol Nord, magnètic, i una vegada que s'hagi après bastants sobre els raigs còsmics i la zona magnètica, ens haurèm aproximats a la solució d'un gran nombre de problemes fonamentals.

El president del Govern francès, M. Herriot, a Espanya i el senyor Alcalà Zamora a les platges del Nord

Herriot saludarà el president de la República espanyola a San Sebastian

Madrid, 4. — Segons notícies que es consideren autoritzades, el president del Consell de ministres francès, senyor Herriot, faran aquest mes d'agost, un viatge oficial a Espanya.

Com és sabut s'ha acordat que el president de la República, senyor Alcalà Zamora, visiti oficialment les platges de Santander i San Sebastian.

Romandrà en cada una d'elles deu o dotze dies i la visita a Santander i San Sebastian tindrà lloc en la segona quinzena d'agost.

Aprofitant aquesta ocasió, el senyor Herriot sortirà de París i es dirigirà a San Sebastian per a saludar el president de la República espanyola i donar mostres del seu entusiasme per al nostre règim.

Deixa els leons i fuig perquè els negocis del circ no marxaven bé

LES BESTIES TENEN FAM I SON UN PERILL PER AL VEINAT

Bilbao. — Aquests dies actuava a Güecheo un circol titulat London Circus, els negocis del qual anaven cada dia més malament, fins l'extrem d'haver contret deutes en tots els pobles de la província per on passà, àdhuc a Bilbao.

Avui es presentà al Govern civil el secretari del Municipi per a denunciar que l'empresari ha aixecat el vol, deixant tot abandonat; però el greu del cas és que en el circ figuraven unes feres, leons i panteres, que senten fam, i a les quals ningú s'atreuix a apropar-s'hi per a donar-los-hi menjar, i que suposen un perill imminent i seriós per al poble.

No se sap quina solució es donarà a aquest cas vertaderament anòmal.

El president del Perú, senyor Sánchez del Cerro, que ha sufocat el moviment revolucionari promogut a aquesta República

L'Escola liberal d'Estiu a Oxford

Un important discurs de H. G. Wells

Londres, 3. — A Oxford s'està celebrant l'Escola Liberal d'Estiu, que té lloc tots els anys en aquesta època, organitzada pel Partit Liberal. Es tracta d'una mena de Conferència en la qual poden ésser discutits tots els temes, entre ells els defectes del liberalisme.

Aquest any ha acudit a la Conferència l'original novel·lista H. G. Wells, el qual ha pronunciat un important discurs que ha tingut la virtut de provocar vives polèmiques.

Wells ha atacat acarnissadament el partit laborista, la qual cosa ha produït gran sorpresa.

Davant el món nou en què ens trobem actualment — ha dit — tots els partits evidencien una impotència que inspira llàstima, perquè a tot arreu falta esperit revolucionari.

Del partit conservador cal dir que viu encara en el passat. Per a ell no existeix el present més que quan es troba relacionat amb la Història.

Respecte al partit laborista he de dir que la seva història és la d'un partit excessivament ambiciós, massa penetrat de l'interès personal, massa divers en els seus orígens i excessivament prudencial en els seus procediments mentals per a desenrotllar idees i executar-les.

Wells ha analitzat seguidament la labor realitzada pel Labour Party mitjançant els dos Governos socialistes que han existit a Anglaterra i ha dit:

"Com a partit, el laborisme s'ha mostrat dèbil d'esperit, dèbil de pensament i dèbil de voluntat. No es tracta del que ha fet sinó del que ha deixat de fer, que produeix veritable sorpresa."

L'orador ha criticat rudament l'actuació del Partit Socialista treient la conclusió final que es troba afectat d'una absència cerebral completa.

Seguidament, Wells ha passat a la part principal de la seva conferència, tractant sobre la seva concepció d'un liberalisme nou, i diu:

Els liberals estan mancats de fermesa en matèria d'educació i en tots els països reben la patada de tothom. Als Estats Units, el liberalisme està agonitzant des de fa una centúria. A Alemanya i a França es pot dir que no existeix. A Irlanda es troba escanyat i espera el cop de gràcia. A Rússia té els ulls tapats... I no obstant mai ha existit una època en la qual el liberalisme sigui tan necessari com en la present.

Wells ha preconitzat la formació del "Feixisme Liberal", afegint que el primer deure dels liberals no consisteix en empenyer-se pels corredors del Parlament sinó desenrotllar el progrés. El món comença a sentir basqueig del parlamentarisme i és precis buscar un sindic liquidador per al món en fallida.

Wells ha acabat el seu discurs amb aquestes paraules:

"Si el liberalisme occidental no pot assolir la seva reorganització sobre un pla mundial, les masses hauran de dirigir-se envers el comunisme. Si acceptem això, aleshores solament ens queda que menjar, baure i dormir, doncs l'endemà hem de morir..."

Era molt bufoneta i tenia un aire innocent...

...però dirigia una banda de malfactors i dormia amb tres pistoles sota el coixí

Xang-Hai. — Una noia molt bonica ha estat detinguda entre una dotzena de bandits perillosos per haver-se descobert que la noia, malgrat la seva aparença innocent, és el cap d'una de les bandes més ferotges de les que "treballen" a la ciutat. Té, a més, fama d'ésser una gran tiradora i de no perdre mai la serenitat.

Amb la seva bellesa, i elegantment vestida, pot freqüentar tots els medis socials i preparar personalment els "coops" de la banda.

Fou detinguda a la casa on se celebrava una reunió de caps de lladres, i en el moment en què entrà la Policia dormia tranquil·lament, amb tres pistoles sota el coixí. Afortunadament, no tingué temps de fer ús d'elles.

Ahir complimentà al President de la Generalitat, senyor Macià, el Comitè organitzador de la Fira de Mostres de Barcelona.